

Elm ayineyi-surəti-hal idi, nədən bəs,
Əcsamdə ərvahe misal idi, nədən bəs,
Elm ilə vətən nikməal idi, nədən bəs,
Təhsili-ədəb, kəsbi-kəmal idi, nədən bəs,
Millət ümənəsi bu gözəl rütbəyi dandı?
Əfsus, "Həyat" isə məmat oldu, qapandı!

Elm idi əgər bəxş edən insanə şərəfət –
Millət nə səbəbdən ona göstərmədi rəğbət?
İslam ülumunda gər olsaydı ləyaqət
Rusi oxumuşlar bə neçin etdilə nifrət?
Bu nifrəti hər gündə görüb axır utandı,
Əfsus, "Həyat" isə məmat oldu, qapandı!

Mey nəşəsini zövq bilər, cam nə bilsin?
Quh anladığı ləzzəti əcram nə bilsin?
Ustadın işin, işlədiyin xam nə bilsin?
Elmin, hünərin qiymətin islam nə bilsin?
Getsin qabağa qonşular, islam dayandı,
Əfsus, "Həyat" isə məmat oldu, qapandı!

Qoy qonşular alsın hələ min dürlü fəvaid,
Qoy qonşular etsin hələ təzyidi-cəraid,
Sən söylə, qəzetdən nə olur bizlərə aid,
Ancaq igini bir elə, qoyma ola zaid,
İslamda bilmək, oxumaq çünki ziyandı,
Əfsus, "Həyat" isə məmat oldu, qapandı!

Əğyarlar imdi sənə faiqmi, deyil ya?
İslamını məhv etməyə şaiqmi, deyil ya?
İbzali-himəm millətə layiqmi, deyil ya?
Ancaq əməlin-qəni-ələiqmi, deyil ya?
Çün qəti-ələiq odu hər guşədə yandı,
Əfsus, "Həyat" isə məmat oldu, qapandı!

Gopnan əməl aşmaz, işə qeyrət gərək olsun,
Millət düyünün açmağa hümmət gərək olsun,
Min elm deməkdənsə həmiyyət gərək olsun,
Sözdən nə bitər, işdə həqiqət gərək olsun!
Həqsizliyi hər gündə görüb axır usandı,
Əfsus, "Həyat" isə məmat oldu, qapandı!

Ağritma əbəs başını, meyl etmə ülumə,
Yox vəq qoyan elmə, kəmalatə, rüsumə,

Hər kəs cibini güdmədedir baxsan ümumə,
Xərc etsə edər dolma-badımcanə, lühumə;
Hop-hop, yeməyə, içməyə bu qövm yarandı!
Əfsus, "Həyat" isə məmat oldu, qapandı!..